

عنوان پادکست: در طلب خداوند

در طلب خداوند - اطاعت (بخش ۳)

اطاعت در عمل

نازی: کلام خدا به ما تعلیم می‌دهد که اطاعت شامل نقطه نظرات قلبی ما و همچنین، زندگی عملی ما است. برنامه امروز در رابطه با موضوع اطاعت به ما یادآوری می‌کند:

سابرینا: ما قرار نیست که فقط به اطاعت کردن علاقه و رغبت نشان دهیم، و فقط در مرحله حرف، زبانا بگوئیم که اطاعت می‌کنیم، بلکه موضوع مهم این است که عمل کنیم.

نازی: شنوندگان عزیز، با برنامه‌ای دیگر از پادکست **دل‌هایمان احیا کن** با صدای سابرینا اصلان، در خدمت شما هستیم.

اگر شما از دختر یا پسر تان بخواهید که اسباب بازی‌هایش را جمع کند و او بایستد و فقط شما را تماشا کند، همه ما اسم این عمل را بی اطاعتی خواهیم گذاشت. در واقع فرقی نمی‌کند که در فکر او چه می‌گذرد. چون اطاعت، مستلزم اقدام عملی است. در برنامه امروز به این نکته مهم خواهیم پرداخت.

سابرینا: چندین سال پیش، پس از صحبت در یک کنفرانس زنان، نامه‌ای از یکی از خانم‌های حاضر در آن کنفرانس دریافت کردم. او در این نامه نوشته بود که چطور خداوند در قلبش کار کرده بود. یکی از جمله‌هایی که من چندین بار در طول درس تکرار کرده بودم، ظاهراً بر او تأثیر عمیقی بر جای گذاشته بود. و آن جمله این بود که "بیایید پرچم سفید تسلیم و اطاعت را برافرازیم." همانطور که می‌دانید، وقتی که ارتش دو کشور در حال جنگ هستند، اگر سربازان یکی از این دو ارتش، پرچم سفیدی به اهتزاز درآورند، یعنی به ارتش مقابل این پیغام را می‌دهند که ما از جنگیدن دست کشیده‌ایم، و تسلیم شده‌ایم و حالا مطیع شما هستیم.

من بارها این عبارت را در کنفرانسها و حتی برنامه‌های پادکست **دل‌هایمان احیا کن** بکار برده‌ام که بیایید پرچم‌های سفید تسلیم و اطاعت را نسبت به خدا برافرازیم، و به او جواب مثبت بدهیم.

این خانم تعریف می‌کند که به محض ترک کنفرانس و رسیدن به خانه، دستمال سفیدی تهیه می‌کند و از آن روز به بعد آن را در کتاب مقدس خود قرار می‌دهد و هر روز، پیش از خواندن کتاب مقدس، و پس از آن، این دستمال را در حال دعا بحضور خدا برمی‌افزارد و تسلیم و اطاعت خود را نسبت به خدا ابراز می‌کند و می‌گوید: "ای خداوند، هرآنچه که تو بگویی، من اطاعت خواهم کرد. این دستمال را در حضور تو به اهتزاز در می‌آورم تا به تو بگویم که تسلیم تو هستم."

قطعاً خدا نیاز به این دستمال‌ها ندارد، ولی گاهی اینها وسایل و سمبل خوبی هستند که به ما یادآوری کنند که چقدر موضوع اطاعت و تسلیم روزانه ما از اهمیت زیادی برخوردار است. ولی نکته مهم این است که من و شما بسیاری از اوقات حاضر به تسلیم و اطاعت از خداوند نیستیم، چون ما با این پیش فرض جلو می‌آئیم که فرمانها و احکام خدا سنگین هستند و اطاعت از آنها زندگی را خیلی سخت و دشوار می‌کند. در واقع [گویا] آنها مثل بار سنگینی هستند که ما خودمان را باید مجبور به حمل آن کنیم. اما اتفاقاً کلام خدا به این نکته اشاره می‌کند که این احکام برای خیریت ماست، و قرار نیست که بار سنگینی بر دوش‌های ما قرار دهند. اگر به کتاب اول یوحنا مراجعه کنیم، در آنجا می‌بینیم که کلام خدا به ما گوشزد می‌کند که احکام او سنگین نیست («احکام او گران نیست»)، بلکه این فرامین داده شده‌اند تا ما را مبارک کنند و زندگی پر برکتی به ما ببخشند.

این همان چیزی بود که موسی هم به فرزندان قوم اسرائیل یادآوری کرد. در کتاب تثنیه ۳۲: ۴۵-۴۶ می‌خوانیم که «چون موسی از گفتن همه این سخنان به تمامی اسرائیل فارغ شد.» دقت کنید که می‌گوید از گفتن «همه این سخنان فارغ شد.» همه این سخنان در واقع فرامینی بود که خدا به اسرائیلیان داده بود. این آیه می‌گوید: «چون موسی از گفتن همه این سخنان به اسرائیل فارغ شد، بدیشان گفت: "همه سخنانی را که من امروز بدانها به شما هشدار می‌دهم، در دل جای دهید تا بتوانید به فرزندانان نیز فرمان دهید که کلمات این شریعت را بدقت به جای آورند. زیرا این برای شما، نه کلامی باطل، بلکه حیات شماس، و به واسطه همین کلام در سرزمینی که برای تصرف آن از اردن می‌گذرید، عمری دراز خواهید داشت."»

بله، توجه کنید. او می‌گوید که این احکام برای شما نه کلامی باطل، بلکه حیات شماس، یعنی حیات روحانی شما کاملاً به آنها وابسته است. در عین حال، موسی می‌خواهد که آنها اینها را به فرزندانان هم تعلیم دهند. که البته من و شما به عنوان والدین نه فقط موظف هستیم این معیارها و ارزشهای الهی را به فرزندانمان یاد بدهیم، بلکه آنها را انجام دهیم تا فرزندان ما نمونه اطاعت کردن از احکام خدای زنده را در عمل از ما یاد بگیرند. بیاد داشته باشیم که بچه‌های ما بیشتر از آنکه تحت تأثیر حرفهای ما باشند، تحت تأثیر طریق و شیوه زندگی ما هستند.

موسی به این ترتیب ادامه می‌دهد که اینها سخنان خالی و باطل نیستند، بلکه سخنانی هستند که در واقع حیات شما هستند. ترجمه مزده این آیه را اینطور می‌نویسد: «این آموزش‌ها کلمات پوچی نیستند، آنها زندگی شما

هستند. از آنها پیروی کنید.» بله، زندگی و کیفیت حیات ما بستگی به اطاعت از این معیارها و ارزش‌های الهی دارد.

مسیح هم در متی ۴: ۴ در واقع بر این مطلب تأکید کرد. او در این آیه می‌گوید: «انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر شود.»

ولی قوم خدا این را هم باید یاد می‌گرفتند که آنها فاقد قدرت لازم برای اطاعت فرامین خدا بودند. در واقع هدف از ده فرمان این بود که آنها به این نتیجه برسند که با قدرت خودشان قادر به اجرای فرمان‌های خدا نیستند.

برای همین صلیب مسیح باید ارزشی فوق‌العاده برای ما داشته باشد، چون بخاطر کاری که مسیح روی صلیب انجام داد، به ما این توانایی داده شد تا روح‌القدس در ما ساکن شود و زندگی مطیعانه از کلام خدا را برای ما امکان پذیر کند.

اگر یادتان باشد موسی به قوم اسرائیل گفت که این احکام حیات شما هستند. بله، کلام خدا در دسترس ما قرار گرفت تا ما را برکت دهد. در واقع همگی این فرامین، معیارها و استانداردهای الهی برای خیریت ما هستند.

اگر به هر یک از فرامین خدا توجه کنیم، می‌بینیم که هر کدام از آنها به یک وعده وصل هستند. یکی از نویسندگان مسیحی در این باره می‌گوید: "هر کدام از فرامین خدا بر یک وعده از طرف خدا بنا شده است. در واقع هر دعوت به اطاعت، دعوت به اعتماد و ایمان بر وعده‌ی خداست. اطاعت و ایمان همواره دو جزء لاینفکی هستند که بهم متصلند. و از طرف دیگر رابطه‌ای جدایی ناپذیر هم بین بی‌ایمانی و بی‌اطاعتی همیشه مشاهده می‌شود."

بی‌ایمانی نشان دادن به وعده‌های خدا، در واقع نوعی بی‌اطاعتی است چون هر وعده‌ای که خدا می‌دهد با یک فرمان همراه است. پس برای عملی شدن هر وعده‌ی خداوند، باید فرمانی از سوی ما مورد اطاعت قرار بگیرد. اگر من و شما به قولی که خدا داده اعتماد داشته باشیم، قطعاً از فرمانی که به آن قول وصل است اطاعت خواهیم کرد و در نتیجه اگر به قولی که خدا داده اعتماد نمی‌کنیم، به طور قطع از فرمانی که خدا در ارتباط با آن وعده به ما داده هم، بی‌اطاعتی خواهیم کرد.

در واقع هر وقت که ما از خدا اطاعت نمی‌کنیم، دلیلش این است که به قولی که او داده اعتماد نمی‌کنیم. بنابراین، ما خوانده شده‌ایم که اعتماد کنیم و اطاعت کنیم ... اعتماد کنیم و اطاعت کنیم. به چه؟ به وعده‌ها و قول‌های خدا باید اعتماد کنیم و از فرمان او اطاعت کنیم.

سرود انگلیسی‌ای هست که می‌گوید: "اعتماد کن و اطاعت کن ... چون هیچ راه دیگری وجود ندارد که در مسیح زندگی شادی را تجربه کنی ... مگر آنکه اعتماد کنی و اطاعت کنی." بله حقیقتاً هیچ راهی برای داشتن زندگی شاد در مسیح وجود ندارد مگر آنکه به وعده‌هایی که او به ما داده اعتماد کنیم و از فرمان او اطاعت کنیم.

برای این منظور ما نیاز داریم که با این احکام و فرمانها آشنا شویم. در حالی که این برنامه را تهیه می‌کردم، فهرستی از بعضی فرمان‌هایی که در عهد جدید پیدا می‌شوند، تهیه کردم. البته، همیشه به عنوان یک ایماندار باید بیاد داشته باشیم که ما بخودی خود و با قدرت خود قادر به اطاعت از احکام خدا نیستیم، و قطعاً به کمک روح القدس نیازمند هستیم. در واقع ما برای اطاعت کردن از خدا احتیاج مبرم به فیض امداد کننده او داریم.

اگر شما فرزند خدا هستید، پس روح القدس در شما زندگی می‌کند. این روح خدا است که به ما علاقه، تمایل و در عین حال قدرت و فیض برای اطاعت از آنچه خدا به ما فرموده می‌بخشد. بیاد داشته باشیم که از آنجا که پشت هر فرمان خدا، یک وعده و قول نیز به ما داده شده، پس ما با اعتماد به آن وعده، قدرت و انگیزه اطاعت از آن فرمان را پیدا می‌کنیم.

حالا در این فرصت به بعضی از این فرمان‌ها نگاهی خواهیم انداخت.

بطور نمونه: خدا به ما فرمان می‌دهد که در آشتی و مصالحه با خواهران و برادران خود در بدن مسیح زیست کنیم. در متی ۵: ۲۳-۲۴ مسیح می‌گوید: «اگر هنگام تقدیم هدیه‌ات بر مذبح به یادآوری که برادرت از تو چیزی به دل دارد، هدیه ات را بر مذبح واگذار و نخست برو و با برادر خود آشتی کن و سپس بیا و هدیه‌ات را تقدیم نما.»

آیا کسی در خانواده‌ی الهی هست که شما نیاز داشته باشید با او آشتی و مصالحه کنید؟ چه بسا کلیساهای ما امروزه پر هستند از ایماندارانی که سالها در حالت قهر با دیگران زندگی می‌کنند و نمی‌خواهند در این باره قدمی بردارند و کاری بکنند.

والدینی که شاید بیش از یکسال است با دختر و پسر خود حرف نزده‌اند، و یا برعکس دختر و پسر که با والدین خود در رابطه‌ای قهرآمیز زندگی می‌کنند. و پیغام خدا به هر یک از ما این است که وقتی به کلیسا می‌آیی و قربانی پرستش یا خدمت خودت را تقدیم می‌کنی، اول برو و با برادر خودت آشتی کن و بعد بیا. حتی اگر کسی بضد تو کاری انجام داده، تو قدم اول را برای آشتی و مصالحه بردار. و این فرمان خدا به من ایماندار و به شما ایماندار است. آیا از این فرمان اطاعت می‌کنیم؟

در امثال سلیمان ۲۴: ۱۷ می‌خوانیم: «از فرو افتادن دشمنان شادمان مباش، و چون بلغزد دلشاد مشو، مبادا خداوند ببیند و در نظرش ناپسند آید.»

همینطور در متی ۵: ۴۴ مسیح می‌گوید: «من به شما می‌گویم دشمنان خود را محبت نمایید و برای آنان که به شما آزار می‌رسانند، دعای خیر کنید.» آیا در زندگی شما کسی هست که علیه شما گناه ورزیده، به شما آزار رسانده و یا به شما بدی کرده است و شما هرگز او را نبخشیده‌اید؟

ما خیلی روشن می‌دانیم که کلام خدا در این باره چه فرمانی می‌دهد. آیا از آن فرمان اطاعت می‌کنیم؟ خدا به ما فرمان داده است دربارهٔ ضروریات زندگی‌مان نگران و دلواپس نشویم، چون خدا قول می‌دهد که نیازهای ما را رفع کند.

اگر به فیلیپیان ۴: ۶ مراجعه کنیم، می‌بینیم که کلام خدا می‌گوید: «برای هیچ چیز نگران نباشید.»

در لوقا ۱۲: ۲۹-۳۱ می‌خوانیم: «پس در پی این مباشید که چه بخورید یا چه بنوشید، نگران اینها نباشید. زیرا اقوام خدا ناشناس این دنیا در پی اینگونه چیزهایند، اما پدر (آسمانی) شما می‌داند که به این همه نیاز دارید. شما در پی پادشاهی او باشید که همهٔ اینها نیز به شما داده خواهد شد.»

بله، من و شما می‌دانیم که به ما فرمان داده شده که دلواپس و نگران هیچ چیز نباشیم. آیا با اعتماد به این قول و وعدهٔ خدا، از این فرمان اطاعت می‌کنیم؟ متأسفانه اغلب ما در طول روز، بارها با نگرانی و استرس، دلواپس چیزهایی می‌شویم که بر آنها کنترل نداریم، ولی خدا فرمان می‌دهد که نگران نشو، و دلواپس هیچ چیز نشو. آیا از این فرمان اطاعت می‌کنیم؟

خداوند در متی ۷: ۱۲ و لوقا ۶: ۳۱ به ما فرمان می‌دهد: «با مردم همانگونه رفتار کنید که می‌خواهید با شما رفتار کنند.» آیا واقعاً از این فرمان [بطور] مصمم و هدفمند اطاعت می‌کنیم؟ به رفتارتان با همسران فکر کنید، به طرز محبت کردن بچه‌ها فکر کنید، به طرز برخوردتان با آن شخصی که معمولاً در محل شغل یا کلیسا موجب عصبانیت شما می‌شود، فکر کنید. آیا رفتار شما آنطوری هست که می‌خواهید مردم با شما رفتار کنند؟

مسیح گفت: «با مردم همانگونه رفتار کنید که می‌خواهید با شما رفتار کنند.» آیا از این فرمان اطاعت می‌کنید؟ در تثیبه ۱۵: ۱۱ می‌خوانیم: «دست خویش را بر برادران فقیر و نیازمند خود که در سرزمین شمایند بگشایید.» و در متی ۵: ۴۲ می‌خوانیم: «اگر کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده و از کسی که از تو قرض خواهد، روی مگردان.» پس کلام خدا به ما فرمان می‌دهد که گشاده دست و سخاوتمند باشیم. این پیغام بارها در عهد عتیق و عهد جدید تکرار شده است.

زنی را می‌شناسم که همراه با شوهرش، با حقوق بازنشستگی زندگی خود را می‌گذرانند. او می‌گفت: "اگر چه حقوق کمی داریم، ولی یاد گرفته‌ام که زندگی خود را بر اساس ترس از آینده بنا نکنم. می‌دانم که راه خدا گشاده دستی و دادن است، و می‌دانم که زیربنای گشاده دستی من خود خدا است که قول داده هر نیاز ما را رفع کند." آیا من و شما از خدا اطاعت می‌کنیم، و ایمان‌داری گشاده دست و با سخاوت هستیم؟

در رومیان ۱۲: ۱۷-۱۹ می‌خوانیم: «به هیچکس به سزای بدی، بدی نکنید. دقت کنید که آنچه در نظر همگان پسندیده است، به جای آورید. اگر امکان دارد، تا آنجا که به شما مربوط می‌شود، با همه در صلح و صفا زندگی کنید. ای عزیزان، انتقام مگیرید، بلکه آن را به خدا واگذارید.» آیا در زندگی شما کسی هست که به شما بدی کرده و شما در پی انتقام از او هستید؟

گاهی وقتی ما زنان از شوهرانمان آزرده خاطر می‌شویم، با او حرف نمی‌زنیم و سکوت ما نوعی انتقام از بدی‌ای است که به ما کرده. گاهی ما سعی می‌کنیم با بدگویی کردن از کسی که به ما بدی کرده است، از او انتقام بگیریم. کلام خدا به ما می‌گوید که از کسی انتقام نگیریم. آیا از این فرمان خدا اطاعت می‌کنیم؟

کلام خدا در اول قرن‌تین ۶: ۱۸ به ما فرمان می‌دهد. «از بی‌عفتی بگریزید.» ترجمه‌های دیگر می‌گویند که «از شهوترانی بگریزید.» و ترجمه قدیمی کتاب مقدس می‌گوید «از زنا بگریزید.»

همچنین در اول تسالونیکیان ۴: ۳ می‌خوانیم: «اراده خدا این است که مقدس باشید. خود را از بی‌عفتی دور نگاه دارید.»

کلام خدا صریحاً به ما فرمان می‌دهد که از زنا، شهوترانی، و بی‌عفتی بگریزیم. یعنی از هر موقعیتی که می‌تواند ما را به این گناه بکشد فرار کنیم. به هیچ وجه با آن بازی نکنیم، حتی به آن فکر هم نکنیم و بطور جدی از آن بگریزیم. و این به هر آنچه که ما در این رابطه می‌بینیم، می‌شنویم و می‌خوانیم و انجام می‌دهیم، مربوط می‌شود. از هر نوع فساد جنسی، کلام خدا می‌گوید از آن فرار کنیم. آیا من و شما گناهان جنسی را جدی می‌گیریم یا با آنها بازی می‌کنیم؟ آیا نسبت به روابط جنسی خارج از ازدواج جدی هستیم یا با آنها بازی می‌کنیم؟

کلام خدا می‌گوید: «بگریز.» آیا از فرمان خدا اطاعت می‌کنیم؟

در کولسیان ۳: ۹ می‌خوانیم: «به یکدیگر دروغ مگویید.» همچنین در افسسیان ۴: ۲۵ می‌خوانیم «پس، از دروغ روی بر تافته، هر یک با همسایه خود سخن به راستی گوئید، چرا که ما همه اعضای یکدیگریم.»

آیا در زندگی زناشوئی شما چیزی هست که شما نسبت به آن به شوهر خود صداقت نشان نداده باشید و یا درباره آن دروغ گفته باشید؟ آیا در محیط شغلی، در ارتباط با دخل و خرج و تجارت و پرداخت مالیات و اینطور چیزها از خودتان صداقت مالی نشان می‌دهید، یا در ارائه ارقام دروغ می‌گویید؟ آیا برای اینکه آبروی خود را حفظ کنید یا خودتان را بهتر پیش مردم جلوه دهید، کارهایی می‌کنید یا حرفهایی می‌زنید که با حقیقت منافات و مغایرت دارد؟ کلام خدا به ما فرمان می‌دهد که دروغ نگوئیم. آیا من و شما از این فرمان خدا اطاعت می‌کنیم؟

در افسسیان ۴: ۲۹ می‌خوانیم: «دهانتان به هیچ سخن بد گشوده نشود. بلکه گفتارتان تماماً برای بنای دیگران بکار آید، نیازی را برآورده، شنوندگان را فیض رساند.» آیا من و شما از این فرمان اطاعت می‌کنیم و از هر سخن بد، بیهوده و باطل اجتناب می‌کنیم؟ آیا برعکس، سخنان ما باعث تشویق، دلگرمی و بنای دیگران است؟ آیا از این فرمان کلام خدا اطاعت می‌کنیم؟

در همین فصل از کتاب افسسیان به ما فرمان داده شده است تا مهربان و دلسوز باشیم. آنانی را که به ما بدی کرده‌اند ببخشیم. بله، مهربان، دلسوز و بخشنده. ممکن است شما در دلتان بگویید که ایکاش شوهر من، بچه‌های من، رئیس من اینطور بودند. ولی سؤال این است که آیا شما از این فرمان خدا اطاعت می‌کنید؟

در افسسیان ۵ به ما فرمان داده شده است که از روح القدس پر شویم. آیا می‌دانستید که پر نبودن از روح القدس گناه است؟ کلام خدا از ما می‌خواهد که همیشه، در هر موقعیتی از روح القدس پر باشیم. آیا شما الآن، در حال حاضر از روح القدس پر هستید؟ آیا امروز وقتی با شوهرتان صحبت می‌کردید، از روح القدس پر بودید؟ آیا وقتی به مشکلاتتان فکر می‌کردید، از روح القدس پر بودید؟ این فرمان خداوند به ما ایمانداران است. آیا از آن اطاعت می‌کنیم؟

در افسسیان ۶: ۵-۶ و رومیان ۱۳: ۱-۴ خداوند به ما فرمان می‌دهد تا از رؤسا و کسانی که بر زندگی ما اقتدار دارند اطاعت کنیم. آیا از این فرمان خداوند اطاعت می‌کنیم؟

در فیلیپیان ۲: ۱۴ می‌خوانیم که هر کاری را بدون غرغر و مجادله انجام دهید. اگر من و شما به عنوان یک زن، در خانه‌هایمان از این فرمان بصورت جدی اطاعت کنیم، قطعاً محیط خانوادگی ما تغییر زیادی خواهد کرد، و چه بسا برای همه آرام‌تر خواهد شد.

همچنین در کلام خدا در افسسیان ۵: ۱۹ به ما فرمان داده شده که همیشه در خداوند شاد باشیم. در مزمور ۱۰۰: ۲ به ما فرمان داده شده تا خداوند را با شادی خدمت کنیم. چه بسا چقدر خادمان زیادی هستند که امروزه خدا را خدمت می‌کنند، ولی نه با شادی! چقدر من و شما نیاز داریم که این فرمان خداوند را به خودمان یادآوری کنیم که همیشه شاد باشیم ... در هر امری شاکر باشیم ... همیشه دعا کنیم ... برای هیچ چیز نگران نباشیم ... در عوض، برای همه چیز دعا کنیم. اینها همه فرمان خداوند هستند که برای اطاعت به ما داده شده‌اند.

در کلام خدا به ما فرمان داده شده تا تنبلی نکنیم، کاهلی نورزیم، بلکه با پشتکار و تلاش کار کنیم. آیا از این فرمان اطاعت می‌کنیم؟

در مزمور ۱۵: ۳ خدا به ما فرمان می‌دهد که دهان خود را از غیبت دور نگاه داریم. آیا واقعاً نسبت به اطاعت از این فرمان جدی هستیم، یا آن را شوخی می‌گیریم؟

کلام خدا در لوقا ۱۲: ۲۹-۳۱ به ما فرمان می‌دهد تا بیدار باشیم و دعا کنیم، و در دعا کردن از خود اهمال نشان ندهیم.

در اینجا از شما دعوت می‌کنم که بر روی آیه‌ای از کتاب اشعیا کمی تعمق کنیم.

در اشعیا ۱: ۱۹-۲۰ می‌خوانیم: «اگر راغب باشید و گوش فرا دهید، از نیکویی زمین خواهید خورد.» اگر راغب باشید، یعنی اگر واقعاً بخواهید، اگر واقعاً از خودتان تمایل نشان دهید، اگر واقعاً راغب باشید و به من گوش فرا دهید. در واقع اگر راغب باشید و اطاعت کنید، از نیکویی زمین خواهید خورد. این آیه ادامه می‌دهد: «اما اگر ابا نموده، عصیان ورزید، شمشیر شما را خواهد خورد. زیرا دهان خداوند چنین گفته است.» بله، اطاعت با رغبت موجب برکت است و بی‌اطاعتی و عصیان باعث لعنت و بی‌برکتی می‌شود.

ولی موضوع مهمی که در این آیه مطرح است این است که می‌گوید «اگر راغب باشید و اطاعت کنید.» یعنی نه فقط برای اطاعت کردن از خودتان رغبت نشان دهید، بلکه اطاعت هم بکنید ... آنگاه مبارک خواهید شد. دقت کنید این آیه نمی‌گوید اگر کسی راغب به اطاعت باشد، بلکه می‌گوید اگر کسی راغب باشد و اطاعت کند، در آنصورت مبارک خواهد بود. و این نشان می‌دهد که ما قرار نیست که فقط به اطاعت کردن علاقه و رغبت نشان دهیم، و فقط در مرحله حرف، زبانا بگوئیم که اطاعت می‌کنیم، بلکه موضوع مهم این است که عمل کنیم.

در انجیل متی ۲۱: ۲۸-۳۲ ما به دو نوع شخص برمی‌خوریم: کسی که در نهایت اطاعت می‌کند و کسی که در نهایت اطاعت نمی‌کند. بیایید به این آیات مراجعه کنیم و آنها را بخوانیم: «فردی دو پسر داشت، نزد پسر نخست خود رفت و گفت: پسر من، امروز به تاکستان من برو، و به کار مشغول شو. پاسخ داد: "نمی‌روم،" اما بعد تغییر عقیده داد و رفت. پدر نزد پسر دیگر رفت و همان را به او گفت. پسر پاسخ داد: "می‌روم آقا،" اما نرفت. کدامیک از آن دو پسر، خواست پدر خود را بجا آورد؟ پاسخ دادند: "اولی."»

پدر به هر دوی این پسران فرمانی مشابه داد. اولی روحیه‌ای عصیانگر و یاغی و بی‌اطاعت از خود نشان داد. ولی ظاهراً از بی‌اطاعتی خود توبه می‌کند و فرمان پدر را انجام می‌دهد. بر عکس، پسر دوم روحیه‌ای بسیار راغب به اطاعت و پر از احترام و تسلیم نسبت به پدر نشان می‌دهد، ولی به تاکستان نمی‌رود. و چه بسا، بسیاری از ما وقتی فرمان خداوند را می‌شنویم، مثل پسر دوم هیجان زده می‌شویم ... پرچم سفید تسلیم و اطاعت را برای خدا به اهتزاز در می‌آوریم و با رغبت می‌گوئیم "بله خداوند، لبیک، من می‌روم، من اطاعت می‌کنم" ولی در نهایت جا می‌زنیم.

ولی کلام خدا به کسی که رغبت داد و در عمل اطاعت می‌کند، وعده می‌دهد که از نیکویی زمین خواهد خورد. بیایید با جدیت ببینیم در زندگی من و در زندگی شما چه چیزی هست که در خودمان برای اطاعت آن رغبت و هیجان نشان داده‌ایم، ولی در نهایت آن را انجام نمی‌دهیم؟

شاید این عمل، معذرت خواهی از کسی است. به فرض می‌دانم که باید از شوهرم معذرت بخواهم. یا می‌دانم که باید از بچه‌ها بخاطر رفتار تندم معذرت خواهی کنم، ولی در نهایت این کار را انجام نداده‌ام. شاید چیزهایی هست که باید بکنم و وجدانم پاک شود، ولی هنوز نکرده‌ام، شاید تلفنی هست که باید به کسی بزنم، یادداشتی باید به کسی بنویسم، یا در رابطه‌ای باید موجبات آشتی را فراهم کنم. و می‌دانم که باید این کارها را بکنم و می‌خواهم هم بکنم، ولی هنوز نکرده‌ام. سؤال این است که اگر می‌دانید که این کارها را باید بکنید و یا حتی واقعاً می‌خواهید هم آنها را انجام دهید، آیا آنها را انجام داده‌اید یا نه؟ آیا واقعاً اطاعت کرده‌اید یا نه؟

نازی: در برنامه امروز همه ما خود را در رویارویی با چالش عظیمی دیدیم. آیا ما در عمل اطاعت می‌کنیم؟ ضریب اطاعت ما در مرحله عمل چقدر است؟ اطاعت واقعی و در عمل، یکی از مواردی است که ما را بسوی یک زندگی بیدار و احیا شده در مسیح رهنمون می‌کند.

از شما دعوت می‌کنیم برای مطالعه بیشتر رابطه بین اطاعت و بیداری روحانی، کتاب **در طلب خداوند** را تهیه کنید و آن را مورد مطالعه قرار دهید.

و حالا برنامه امروز را با دعا خاتمه می‌دهیم.

سابرینا: "ای خداوند، تو می‌دانی که در چه بخش‌هایی از زندگی ما نیاز داریم تا از بی‌اطاعتی‌هایمان توبه کنیم. ما را کمک کن تا در کنار راغب بودن برای اطاعت، در عمل نیز نسبت به تو مطیع باشیم. متشکریم برای قدرت و حمایت روح‌القدس که در درون ما را توانایی می‌بخشد که از آنچه که تو از ما انتظار داری اطاعت کنیم، و در مرحله عمل با کمک روح‌القدس انجام دهیم. باشد که زندگی‌های مطیع ما سرشار از برکاتی شود که در نتیجه اطاعت از تو و به اهتزاز در آوردن پرچم سفید تسلیم بسوی تو ایجاد می‌شود. در نام عزیز مسیح. آمین."

آنچه در این برنامه‌ها خدمت شما شنوندگان گرامی ارائه می‌شود، تعالیم نانسی دیماس و لگموت، با صدای فارسی سابرینا اصلان است که به سمع شما می‌رسد. ترجمه و تهیه این برنامه‌ها حاصل همکاری دو مؤسسه «دل‌هایمان احیا کن» و «راستی» می‌باشد.